

Sygn. akt V CSK 317/17

POSTANOWIENIE

Dnia 27 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa M.G., T.G., B.G. i E.G.
przeciwko M. S.A. w Ł.
o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 27 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W związku z takim ukształtowaniem przesłanek dopuszczalności skargi kasacyjnej, cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia tychże przesłanek, które, w sposób nie budzący wątpliwości, mają charakter publicznoprawny i tylko one mogą stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do merytorycznego rozpoznania; na tych bowiem jedynie przesłankach Sąd Najwyższy, na etapie tzw. przedsądu, może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia

skargi kasacyjnej do rozpoznania. Sąd Najwyższy rozpoznając skargę kasacyjną nie działa jako sąd trzeciej instancji, stąd też poza jego kognicją pozostają te procesowe i materialnoprawne wady rozstrzygnięcia, które zwykle decydują o powodzeniu zwykłego środka zaskarżenia, nie jest bowiem jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Powodowie wnosząc o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powołali przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., tj. występowanie w sprawie zagadnienia prawnego. Wątpliwość prawną skarżący ujęli w zapytaniu: „czy dochodzi do przerwania związku przyczynowego, w sytuacji gdy szkoda może być uznana za normalne następstwo więcej niż jednej przyczyny, przy uwzględnieniu, że wyłącznie jedna z przyczyn stanowi zdarzenia uzasadniające odpowiedzialność pozwanego, a pozostałe są niezależne od stron?” Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem, przedstawienie okoliczności uzasadniających rozpoznanie skargi kasacyjnej ze względu na przesłankę istotnego zagadnienia prawnego polega nie tylko na sformułowaniu tego zagadnienia ale i przedstawieniu wyczerpującej argumentacji prawnej wskazującej, że zagadnienie takie rzeczywiście istnieje a przy tym jest nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecnictwie, budzi uzasadnione wątpliwości (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151). Zagadnienie zbiegu przyczyn, bo takiej problematyki dotyczy zagadnienie sformułowane przez skarżących, nie jest zagadnieniem nowym, dotychczas nierozwiązanym w orzecnictwie. Sąd Najwyższy w niezliczonej ilości swoich orzeczeń analizował znaczenie takiego zbiegu i jego wpływu na zakres odpowiedzialności odszkodowawczej podmiotu odpowiadającego za szkodę. Skarżący nie wykazali, że istnieje potrzeba uzyskania kolejnej wypowiedzi Sądu Najwyższego w tej materii. Zwrócić przy tym należy uwagę, że stawiając pytanie o związek przyczynowy, skarżący jednocześnie nie uczynili zarzutu naruszenia art. 361 k.c., przez niezastosowanie, samodzielnym zarzutem kasacyjnym w ramach podstawy z art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., tymczasem nie budzi wątpliwości, że związek przesłanek

przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i podstaw kasacyjnych nie jest rozłączny ale symbiotyczny.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw